

ство и лукавство, блудъ и разпустность слабо се на-
лази; но напротивъ влада трудолюбіе, трезвность,
искреность, чистота и поштенѣ; пакъ съ тога свега
народъ овай и у садашнѣмъ станю свомъ и числомъ
и имућствомъ и свакимъ добромъ све више напредує.
Они су добры радини, пакъ при томе здрави и лепи
люди, уредни и чисти, мирни и кротки: а и у томъ
су већъ великий коракъ къ достизаню свакога на-
предка учинили, што не живе поединце разсейни овамо
онамо, него по састављенвмъ у једно великимъ mestима,
као што знамо изъ описиваня, да се много таквы на-
лази, коя по 1000 и више кућа имаю. Но у вишой
просвети умной сасвимъ є сметало да сада овоме на-
роду то, што су имъ Еаискои свагда грци, кои ни на-
роднога језика не знаюћи, нити за нѣга и за бугарско
књижество марећи, само су грчкій језикъ и грчке књиге
употреблявали и разпростирали како одъ стране цркве
тако и посредствомъ школа, коима такође они погла-
вито управљају. На овай начинъ отлични бугари учили
су се само грчки и погрчавали се; а осталый народъ ос-
таяо є безъ свакогъ школскогъ и књижевногъ обра-
зования. Но одъ 10—15 година почеле су се и народне
бугарске школе заводити, и садъ јй вечъ до 50 има,
у коима се читати и писати, рачунати и остало, што
є найнуждје, учи на народномъ бугарскомъ језику а
исто тако се одъ тога доба и добре књига на бугар-
скомъ језику одъ дана на данъ све већимъ числомъ
издају и по народу разпростиру. — По овымъ новымъ
школама бугарскимъ, кое све по много ученика имаю,
гдикоје по 2—300, и који учитељи се здраво плаћају,
уведенъ є Ланшастровъ начинъ, по коме све ученицы
вышегъ разреда, почемъ они своје ученичке задатке
посвршују, поучавају оне одъ нижи разреда, пакъ тако
и сами съ ныма повторавају оно, што су пре учили,
а учитељ само надстојава надъ свима, упућује и поу-
чава, гди є нуждно, испытује и саслушава, осимъ што
ученике найстарјегъ разреда учи науке, кое у тај
разредъ спадају“.

Новине читалишта Београдскогъ, г. I, бр. 13, стр. 102,
кол. 1 отъ 28 мартъ 1847.